

ставено отъ единъ председателъ — членъ на окръжния съдъ, опредѣленъ чрезъ жребие, отъ единъ депутатъ, избранъ отъ Областно събрание и отъ единъ префектуренъ съветникъ. Административнитъ сѣдилище разглеждаха разпритъ между частнитъ лица и държавата. Недоволнитъ отъ решението на административнитъ сѣдилища имаха право да ги обжалватъ предъ върховното административно сѣдилище, което засѣдаваше въ столицата на Областта. При изборитъ на градскитъ и селски съвети се гарантираше представителството на религиознитъ меншинства. Всѣко религиозно общество, което имаше въ общината здание за молитвенъ домъ, както и за училище, имаше право на единъ градски съветникъ, ако числото на избирателитъ му се равняваше на числото, добито отъ раздѣление на цѣлото число избиратели на общината съ числото на съветниците. Въ селскитъ общини, на които жителитъ бѣха отъ две или повече религиозни общества, имаше толкова отдѣла, колкото и религиозни общества. Началниците на религиознитъ общини бѣха по право членове на тия съвети. Общитъ въпроси въ една селска община се разглеждаха и решаваха въ общото събрание на старейшеския съветъ.

Въ всѣки окръгъ имаше по единъ окръженъ съдъ, съ подраздѣления, а въ всѣки окръгъ по единъ или нѣколко мирови сѣдии. Въ общинитъ, гдето нѣмаше мирови сѣдии, кметоветъ заедно съ заседателитъ сѣдѣха граждански разпри на стойностъ до 3 лири турски, а углавно до 2½ часа затворъ и ½ лира турска глоба за движими имоти; мировитъ сѣдии имаха компетентность да разглеждатъ окончателно дѣлата до стойностъ 10 лири турски и съ право на въззивъ до 100 лири турски, а углавно да налагатъ наказание до 1 месецъ затворъ или 10 лири глоба. Окръжнитъ сѣдилища въ съставъ отъ трима души разглеждаха всички граждански и углавни дѣла, които не бѣха отъ компетентность на мировия сѣдия и тия, които подлежаху на въззивъ. Въ Източна Румелия имаше само две инстанции по сѣдебнитъ дѣла. Върховното сѣдилище въ Пловдивъ служеше и като касация и като апелация. По Органическия Уставъ то бѣ раздѣлено на два отдѣла (граждански и удлавенъ) съ петъ камари, но на практика сѣдствуваха само две камари, тъй като не бѣха се още развили, както стана отпосле, многобройнитъ процеси.

Останалитъ служби по милицията и жандармерията и по финансовата часть, по просвѣщението, по постройкитъ и пр. следваха горе-доле сѣщия редъ по окръжитъ и околитъ. Това се налагаше не само отъ предписанията на Органическия уставъ и законитъ, но и отъ практическата страна на въпроса. Щомъ ок-